

Maria Bosch

UNA CERAMISTA QUE CREA PECES DE GRAN FORMAT PERQUÈ VALORA ELS PETITS DETALLS DE LA VIDA

Hi ha persones que han convertit una gran passió en el centre de la seva vida. Tot gira a l'entorn d'una idea i tot hi conflueix, cosa que ajuda a fer més reposada l'obra creativa que van cuinant. És el cas de la Maria Bosch (Sabadell, 1965), que defuig de ser considerada artista per definir-se humilment com a ceramista. Una activitat en què des dels setze anys pensa totes les hores del dia i potser també de la nit, ja que té l'habitació en un altell dins el taller, un antic obrador metal·lúrgic al fons d'un ampli cobert d'una casa anglesa.

Una ceramista que treballa a foc lent

Bosch va començar a treballar amb argila de proximitat i a coure a baixa temperatura. "Ho feia per una qüestió econòmica i de principis en un moment en què ni la proximitat i ni la sostenibilitat no estaven gaire de moda, però he continuat així perquè m'hi sento còmoda", afirma. Es va iniciar creant gerros de mida mitjana, que amb el temps es van anar fent grossos fins al dia que gairebé ja no cabien dins el forn. I així va anar trobant un llenguatge personal tot produint unes peces singulars i molt característiques. "M'encantaria saber fer vaixelles, però no en sé; m'he dedicat a altres àmbits en la cerà-

Relació humana amb la ceràmica.

L'última exposició de Maria Bosch, "Cicles", ha tingut lloc a la Bisbal d'Empordà, un dels centres ceramistes per excel·lència del nostre país. Hi ha exhibit grans cèrcols ceràmics amb reminiscències de temps prehistòrics, disposats de manera que les peces i les ombres que projecten creen un ambient màgic en l'espai. I la propera mostra també tindrà reminiscències del passat i per plantejar-la ha partit de peces tradicionals de la ceràmica catalana.

Ceramista de projecció internacional a París, per exemple, hi ha exposat, hi ha fet fires i hi ha impartit cursos per a professionals. "La ceràmica m'ha permès viatjar, però no m'imagino fent turisme; m'agrada molt veure la relació que la gent de diferents indrets estableix amb la ceràmica i això em fa molt feliç", afirma.

mica. Crec que l'important és treballar amb el cor i fer la feina ben feta", assegura. La Maria té un caràcter senzill, sincer i auster, valors que impregnen la seva obra.

El 2008 va presentar l'última exposició

de gerres de gran format. Necessitava fer un trencament radical i a partir de llavors es va dedicar a elaborar peces més petites, però sempre mantenint l'essència que fossin contenidors. Va ser quan va introduir la tècnica del torn i va passar a fer murals, plats i bols, mentre provava tècniques i formats diferents. El 2016, però, va recuperar la gerra de gran format i ara combina formes i grandàries diverses.

L'avi de la Maria era forner i, de petita, a ella li agradava veure'l pastar la farina: "És molt semblant al que faig jo, tot i que el pa es menja", fa burla. Potser hi ha alguna connexió inconscient amb la feina de l'avi, però reconeix que la passió per pastar argila i fer-ne ceràmica va aparèixer casualment quan tenia setze anys. Una companya de classe en feia, ella s'hi va interessar i va començar a estudiar-ne dos matins cada setmana. Era una època en què la ceràmica estava de moda i se'n venia molta, de manera que ben aviat ja fabricava peces per vendre, els tres matins que li quedaven lliures. I amb disset anys va muntar un taller amb una amiga, on impartien classes per a nens i adults. Una activitat que va poder compaginar amb la llicenciatura d'Història de l'Art a la UAB.

Combinant la ceràmica amb tallers a la presó i treballant a la Mola

Dels vint-i-quatre als vint-i-sis anys va treballar a la presó de Quatre Camins, on impartia tallers de ceràmica als presos durant quatre hores cada matí en grups d'una dotzena de persones. Havia de travessar disset portes abans d'entrar a l'obrador. *"Hueles a calle", "Sabes mucho però no lo sabes todo"*, recorda que li deien. En va plegar quan li van demanar de quedar-s'hi tot el dia i a ella això ja no l'estimulava, tot i que afirma que "a la presó reïem molt i és tot un món; una experiència que m'ha colpit".

A més, durant divuit anys Bosch va viure els caps de setmana al restaurant de la Mola, al massís de Sant Llorenç del Munt, on treballava envoltada de la natura al costat de l'antic monestir benedictí. La resta de la setmana, feinejava al taller. Al principi no sabia gaire cap on volia orientar la seva creació, però tenia molt clar que

no volia fer: fabricar ceràmica comercial i cobrar-la a tant la peça. "El que vull fer crec que encara no ho sé ara...", però en aquell moment m'interessava fer alguna cosa que em semblés interessant, que propiciés la comunicació amb les persones", precisa. Valora enormement deixar passar el temps, el silenci, cuidar la vida interior i segur que això l'ajuda a concretar i aprofundir la seva obra creativa.

Roda el món i torna al Born

La Maria va ser cofundadora i membre activa de l'Associació de Ceramistes del Vallès, que entre altres activitats organitzaven fires per vendre i difondre el món de la ceràmica, fins que amb la crisi l'entitat se'n va anar en orris. Pel que fa a l'activitat docent, va començar de ben jove i des del 2012 imparteix classes de ceràmica a grans i petits a l'Escola Illa de Sabadell, on va substituir un altre gran ceramista, Lluís Clapés. I la reclamen perquè comparteixi

el seu talent en cursos a l'estranger. Així, com a ceramista Bosch sembla més coneguda a l'estranger. Els últims anys ha treballat a la Xina, Bali, l'Índia, els Estats Units, Rússia, Letònia, Suïssa, Alemanya, Sèrbia, Holanda... Però, sobretot, a França i el Canadà, dos països on sempre és convidada i on confessa que no li faria res de viure-hi perquè són com una segona casa.

L'experiència que Maria Bosch ha anat acumulant arreu ha anat sedimentant i ara, reposant les idees i cuinant la ceràmica a foc lent, com ella sap fer, acabarà de consolidar una obra personal i amb un segell propi que segur que podrem veure més sovint exposada també a casa nostra. Ho augura el refrany.

Maria Bosch manifesta que viu al dia, que mai no sap quin serà el projecte següent. El que és segur és que, ja sigui amb peces grosses o més petites, la seva obra continuarà conservant l'autenticitat que ha mantingut fins ara **v**

Maria Bosch treballant al seu taller.